

[I. A. Hansen.]

sentanter, hvoriblandt den nuværende Udenrigsminister jo var, Forslag om en Flaadeordning med en samlet Tonnage paa i alt 19 500 Tons. I 1909 havde det radikale Venstre endogsaa foreslaaet en Tonnage paa 22 000 Tons. I Sammenligning hermed opstilles i Afrustningsforslaget for de tilsvarende Skibstyper en samlet Tonnage paa indtil 13 100 Tons, altsaa en meget væsentlig Reduktion af, hvad det radikale Venstre maa have anset for nødvendigt i 1922. Men hertil kommer endvidere, at Antallet af mindre Bevogtningsfartøjer fra at omfatte 24 Fartøjer i Forslaget af 1922 nu er reduceret til „18—24“, altsaa en betydelig lavere Grænse, end man den Gang regnede med.

Jeg hørte den højtærede Forsvarsminister motivere denne Reduktion med den overmaade daarlige Forfatning, hvori Flaadens Skibe befinder sig. Naar man i 1926 gik med til at bibeholde Bestemmelsen om 24 mindre Skibe, var det, siger den højtærede Minister,

„ud fra den Betragtning, at det forhaandenværende Materiel i Flaaden vilde kunne anvendes, og vilde kunne anvendes paa en saadan Maade, at man ikke fandt Anledning til at reducere det; men“ — tilføjer den højtærede Forsvarsmi ister — „vi har nu ment, at det var nødvendigt at have nogen Bevægelsesfrihed, da man ellers vilde blive nødt til at møde med en Nybygningskonto, der var væsentlig forhøjet“.

Altsaa: naar Flaadens Skibe nu er daarligere, end de var i 1926, maa vi have 6 Skibe færre end i 1926. Ja, det er en Logik, som staar storartet til hele den øvrige Saglighed i dette Forslag.

De danske Farvande har stadig den samme Beliggenhed som i 1922, og der ses ikke at være noget som helst, som berettiger til at tro, at Gennemsejlingsfarvandenenes Betydning under en eventuel Konflikt mellem Vest og Øst skulde blive mindre end den Gang, da man altsaa fra radikal Side har foreslaaet den Tonnage, som jeg nævnte før, og som man dog maa gaa ud fra var det Minimum, man mente var paakrævet. Derfor er det besynderligt, at den nuværende Udenrigsminister nu har ment, at en saa væsentlig og betydelig Reduktion af Flaademateriellet kan anses for forsvarlig. Det forekommer saa meget mere besynderligt, som den højtærede Udenrigsminister jo har Erfaringer for, hvad de danske Farvande udkræver af Materiel til rene Bevogtningsopgaver. Under Sikringsstyrkens Formering var der, naar man

tager Aaret 1916—17, følgende Antal Skibe af de forskellige Typer udrustet: 5 Orlogsskibe, 2 Krydsere, 15 Torpedobaade, 20 Torpedo- og Patrouillebaade, 12 Undervandsbaade, 6 Mineskibe og Minekraner, 3 Fiskeriinspektionsskibe og 15 andre Skibe, det bliver i alt 78, foruden Flyvebaade, Depotskibe o. s. v.

Gang paa Gang har den højtærede Udenrigsminister jo paaberaabt sig, at det var rene Bevogtningsopgaver, han holdt disse maritime Styrker inde for at løse. Vore Forpligtelser er de samme som den Gang, vor geografiske Beliggenhed ligesaa, men Magtforholdene i vore Omgivelser er ganske vist ændret, og det har vi ogsaa taget et rimeligt Hensyn til i de Forslag, vi fra vor Side har stillet. Men selv de ændrede Magtforhold taget i Betragtning maa man spørge, hvad det er, der berettiger den højtærede Udenrigsminister til at mene, at han nu kan løse de samme Bevogtningsopgaver med de minimale Styrker, han her foreslaar, i Sammenligning med de Styrker, han brugte i Aarene 1916—17.

De 6 Vagt- og Inspektionsskibe var i det radikale Vestres Forslag af 1922 paa tilsammen indtil 12 000 t, altsaa paa ca. 2 000 t Stykket. Nu i Afrustningsforslaget er de formindsket til indtil 8 000 t tilsammen, altsaa ca. 1 300—1 400 t Stykket, en Nedgang paa 600—700 t. Det ligger i Sagens Natur, at med en saadan Nedgang i Tonnagen forringes saavel Skibenes militære som søgaaende Egenskaber, og herved forringes ogsaa deres Betingelser for i paakommende Tilfælde og under de Vejrforhold, som hersker i vore Farvande, at kunne optræde paa fyldestgørende Maade til Hævdelse af vor Neutralitet.

Hvad Antallet af disse Skibe angaar, er det vedblivende sat til 6, men deraf maa de 3 paaregnes at være stationerede til Stadighed i vore nordlige Farvande, ved Grønland, Island og Færøerne — Fiskeriinspektionsskibene er jo medregnet i Tallet 6. Til den egentlige Bevogtningstjeneste forefindes der altsaa kun 3 Skibe. Her maa ogsaa tages i Betragtning det Afbræk i Tjenesten, der fremkommer ved Materiellets Eftersyn og Vedligeholdelse, Reparationer efter Havari, Mandskabets Udhviling o. s. v.

Men udover de 6 Skibe er der altsaa de 18—24 mindre Bevogtningsfartøjer — og man kan vist roligt regne med, at naar der staar 18—24 i Forslaget, bliver det 18. Jeg gaar ud fra, at det med Hensyn til disse Skibe drejer sig om Torpedofartøjer, end-